

ผลงานวิจัย
RESEARCH

การแก้ปัญหาคความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียนของนักศึกษา วิชา ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA 106)

อาจารย์ศนิवार วุฒทกุล
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ปทุมธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาวิธีแก้ปัญหาคความวิตกกังวลในการออกมาพูดหน้าชั้นเรียนของนักศึกษา โดยนำวิธีการสอนหลากหลายมาใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA106) ที่มีจุดประสงค์การเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการใช้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน นอกจากนี้ยังเป็นวิชาบังคับหมวดพื้นฐานที่นักศึกษาทุกคณะต้องเรียน จึงทำให้ มีความหลากหลายในหมู่ผู้เรียน ทั้งความแตกต่างเรื่องเพศวัย สาขาวิชาเรียน ที่ล้วนมีผลต่อพฤติกรรม และความสามารถของผู้เรียน

ผลการวิจัย โดยการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์การพูดของผู้เรียนทั้งก่อนและหลังการเรียน ตลอดจนการสังเกตพฤติกรรม การสัมภาษณ์ผู้เรียนพบว่า ปัญหาคความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียน ของนักศึกษาเกิดจากเหตุปัจจัยทั้งภายในและภายนอก กล่าวคือ เหตุปัจจัยภายในตัวนักศึกษาที่คาดหวังกับคะแนนในการพูดหน้าชั้น แต่ไม่มีประสบการณ์ ขาดทักษะ และไม่กล้าแสดงออกมาก่อน จึงเกิดคความวิตกกังวลเป็นอย่างมากในการออกมาพูดหน้าชั้น ส่วนเหตุปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อนักศึกษาที่คาดหวังและไม่คาดหวังคะแนนจากการพูดหน้าชั้น คือบรรยากาศในชั้นเรียน อันประกอบด้วยตัวผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน

การจัดบรรยากาศในชั้นเรียนให้มีความเป็นกันเองระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ตลอดจนความสนุกสนานระหว่างเรียน สามารถลดคความวิตกกังวลในการออกมาพูดหน้าชั้นเรียนของนักศึกษาแต่ละคนได้ นอกจากนี้ การกำหนดเกณฑ์ประเมินการพูดที่ไม่สูงจนผู้เรียนรู้สึกกดดันจนเกินไป ก็สามารถทำให้ผู้เรียนคลายคความวิตกกังวลในการพูดได้เช่นกัน

จึงอาจกล่าวได้ว่า การแก้ปัญหาคความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียนสามารถทำได้ด้วยการจัดบรรยากาศการเรียนการสอนที่ไม่เคร่งเครียดและไม่กดดันผู้เรียนด้วยคะแนน แต่เน้นการฝึกทักษะเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการพูดหน้าชั้นเรียนของผู้เรียนแต่ละคน

คำสำคัญ: การพูดหน้าชั้นเรียน คความวิตกกังวล

ABSTRACT

This research aimed to find ways to solve the problem of students' anxiety when they gave class oral presentations. A variety of teaching methodology is used in teaching Thai for Communication (THA 106). The objective of this course is to have the students practice listening, speaking, reading and writing skills of the Thai language effectively. This course is a required course, and every student must take it. As a result, there is a vast diversity among the learners in terms of their sex, age and fields of study which affects the students' ability and behavior.

The instruments used were a questionnaire concerning the student presentation experience before and after the course, observation of the students' behavior and interviews. The result was that the anxiety was caused by both internal and external factors. The internal factor concerned the students' expectation of high scores despite their lack of experience and presentation skills and lack of self confidence to express themselves. These caused them to get anxious so much when giving oral presentations. The external factor, for students who expected high scores as well as those who did not have a high expectation, was the classroom atmosphere regarding both the teachers and the classmates.

The level of anxiety could be reduced if the lesson was fun and the classroom atmosphere was friendly with a good students-teacher as well as students-students relationship. Another factor that could help to reduce the anxiety was the criteria which were not very high and which were not a pressure for the students.

To sum up, the level of anxiety can be reduced when the classroom atmosphere is nice and the students do not get stressful with the high expectation for high scores since the focus of the course is on the practice to develop the oral presentation skills of each student.

Keywords: anxiety, class oral presentation

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผู้เรียนจะต้องมีศักยภาพในระดับหนึ่งและมีความพร้อมในการแสดงออกมากกว่าในระดับชั้นที่ผ่านมา การพูดในชั้นเรียน ไม่ว่าจะเป็นการพูดเพื่อการซักถาม พูดเพื่อตอบคำถาม พูดเพื่อแสดงความคิดเห็น ตลอดจนการพูดหน้าชั้นเพื่อนำเสนอต่างๆ จึงมักเกิดขึ้นอยู่เสมอเพื่อเป็นการเปิดกว้างทางการศึกษา และเป็นการสร้างเสริมประสบการณ์การเป็นผู้นำให้แก่ผู้เรียน

มหาวิทยาลัยรังสิต กำหนดให้วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA106) เป็นวิชาบังคับในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษา จำนวน 3 หน่วยกิต สำหรับนักศึกษาทุกคน โดยภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ เป็นผู้รับผิดชอบรายวิชานี้และมีคำอธิบายรายวิชาซึ่งระบุในประมวลการสอนว่า เป็นการศึกษาและฝึกทักษะการใช้ภาษา การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เน้นการพูดและการเขียนให้สามารถพูดได้ถูกต้องชัดเจน ทั้งถ้อยคำ สำเนียง และได้ใจความ สามารถใช้ภาษามาตรฐานในการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามลักษณะรูปแบบและลีลาการเขียนแต่ละประเภท

การที่มหาวิทยาลัยรังสิตเปิดการเรียนการสอนหลากหลายสาขาวิชา ทำให้มีผู้เรียนที่หลากหลาย ทั้งที่เป็นนักศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี นักศึกษาหลักสูตร 4 ปี นักศึกษาที่จบการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ นักศึกษาที่มาจากสายสามัญ ซึ่งล้วนมีประสบการณ์และความสามารถที่แตกต่างกัน เมื่อต้องมาเรียนร่วมกัน การปรับตัวในระยะแรกจึงอาจเป็น

อุปสรรคต่อการเรียนได้ โดยเฉพาะนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่ยังขาดทักษะทางการพูดและมีความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียน อันอาจเป็นอุปสรรคในการศึกษาระดับอุดมศึกษา

การวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง "การแก้ปัญหาความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA 106)" มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงสาเหตุของความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียน และหาวิธีการเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนมีความสามารถและความเชื่อมั่นในการพูดหน้าชั้นเรียนทั้งในวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและวิชาอื่นๆ

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA 106) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 4 กลุ่ม ที่ผู้วิจัยเป็นผู้รับผิดชอบสอน โดยแต่ละกลุ่มจะมีจำนวนนักศึกษา 40-45 คน ปรากฏว่ากลุ่มประชากรทั้ง 4 กลุ่มมีความแตกต่างกันดังนี้

กลุ่ม 04 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากคณะบริหารธุรกิจ และคณะนิเทศศาสตร์

กลุ่ม 15 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากคณะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ และคณะนิเทศศาสตร์

กลุ่ม 34 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากคณะศิลปศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์

กลุ่ม 42 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จากคณะหลายคณะ และนักศึกษาชั้นปีอื่นๆ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แบบสอบถาม ซึ่งมีจำนวน 2 ชุด คือ แบบสอบถามที่ 1 สอบถามความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียน แบบสอบถามที่ 2 ส่วนที่ 1 สอบถามลักษณะประชากร ส่วนที่ 2 สอบถามความพึงพอใจในการเรียนการสอน และการพัฒนาทักษะการพูดหน้าชั้นเรียน
2. เครื่องมือในการแก้ปัญหา วิธีการสอนแบบหลากหลายวิธี
3. เครื่องมือในการเก็บข้อมูล การสังเกตพฤติกรรมโดยผู้วิจัย/ แบบสอบถาม
4. แบบประเมินผลการพูดเพื่อเก็บคะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามชุดที่ 1 และรวบรวมด้วยตนเอง จากนั้นจัดให้มีการเรียนการสอนแบบหลากหลายวิธี โดยเน้นสภาพผู้เรียนในแต่ละกลุ่มเป็นสำคัญ เมื่อการเรียนการสอนผ่านไประยะหนึ่งจนเกิดบรรยากาศในชั้นเรียนที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคยกันระดับหนึ่งแล้ว จึงแจกแบบสอบถามชุดที่ 2 และสัมภาษณ์โดยสุ่มตัวอย่างผู้เรียนที่มีความแตกต่าง ทั้งเรื่องเพศ คณะ ชั้นปี และบุคลิกภาพเฉพาะตัว เพื่อนำมาประกอบการวิจัย

จากนั้นใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของผู้เรียนและความเปลี่ยนแปลงในการแสดงออกทางการพูด ทั้งในรูปแบบของการซักถาม การตอบคำถาม และการนำเสนอความคิดเห็นตลอดระยะเวลาภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ระหว่างเดือนมิถุนายน - ตุลาคม 2548

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลนั้น ผู้วิจัยใช้วิธีเปรียบเทียบค่าร้อยละ ผลจากแบบการประเมินการพูด ทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนแบบหลากหลายวิธี เพื่อลดความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียนของนักศึกษา และการสัมภาษณ์ผู้เรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีขึ้นในการพูดหน้าชั้นเรียน

ผลการวิจัย

ผลจากการศึกษาวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง "การแก้ปัญหาคความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียนของนักศึกษา วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA106) คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต" โดยกำหนดกลุ่มประชากรเป็นนักศึกษาที่เรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA106) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ระหว่างเดือนมิถุนายน - เดือนตุลาคม 2549 จำนวน 4 กลุ่ม โดยใช้วิธีการสอนที่หลากหลายแบบประเมินการพูด แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ พบว่า การแก้ปัญหาคความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียนของนักศึกษาขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลัก 3 ประการคือ

1. ตัวผู้เรียน (Learner)
2. บทเรียน (Task variables)
3. วิธีเรียน วิธีสอน (Methods of learning)

ผลการวิจัยพบว่า **ตัวผู้เรียน (Learner)** เป็นตัวแปรสำคัญที่ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียน หมายความว่า องค์ประกอบที่เกี่ยวกับผู้เรียน อันได้แก่ วุฒิภาวะหรือความพร้อม (Maturation or readiness) ล้วนมีผลต่อความวิตกกังวลได้ ดังนี้

1. เพศ (Sex) ความแตกต่างในเรื่องเพศเป็นสาเหตุให้เกิดความแตกต่างกันในการเรียนรู้ทักษะ เจตคติ ความสนใจ การแสดง พฤติกรรม
2. อายุ (Age) นักจิตวิทยาพบว่า บุคคลที่อายุมากขึ้น ความสามารถในการเรียนรู้จะมากขึ้น แต่เมื่อพ้นวัยรุ่น ความสามารถในการจดจำก็จะลดลง แต่มีสิ่งชดเชยคือเรื่องของประสบการณ์ การใช้เหตุผลที่ดีขึ้น ตลอดจนการควบคุมอารมณ์ที่ดีกว่า
3. ประสบการณ์เดิม (Experience) การเรียนรู้ การแสดงออก ความวิตกกังวลของผู้เรียนล้วนสัมพันธ์กับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน
4. สมรรถวิสัย (Capacity) ขีดความสามารถของผู้เรียนก็ส่งผลต่อความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียนเช่นเดียวกัน
5. ความบกพร่องทางร่างกายบางประการ (Physical Handicaps) อาจเป็นสาเหตุให้นักศึกษาเกิดความวิตกกังวลในการแสดงตน เช่น รูปร่าง หน้าตา ร่างกาย

บทเรียน (Task Variables) ลักษณะของบทเรียนและเนื้อหาต้องตอบคำถามได้ว่า เรียนไปเพื่อประโยชน์อะไร เพราะหากผู้เรียนไม่เห็นประโยชน์จากเรื่องที่เรียนก็ขาดความใส่ใจ และต้องจัดลำดับความยากง่ายเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะตามศักยภาพของผู้เรียน ดังนั้น หัวข้อของการฝึกหัดการพูดหน้าชั้นเรียนระยะแรกจึงควรเป็นเรื่องที่เปิดกว้างให้นักศึกษาเลือกเองว่าจะนำเสนอเรื่องอะไร อย่างไร

วิธีการเรียนการสอน (Methods of Learning) เป็นอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญในการแก้ไขปัญหาความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียนของนักศึกษา กล่าวคือ การสร้างบรรยากาศภายในชั้นเรียน ผู้สอนต้องมีหลักจิตวิทยาและบุคลิกภาพที่เป็นมิตร รู้จักเลือก กิจกรรมการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียน และกล้าแสดงออก อาจใช้คำถามต่างๆ ไป เกี่ยวกับความสำคัญหรือหลักวิธีที่ดีในการพูดตามโอกาสต่างๆ โดยไม่ถามเป็นการเฉพาะเจาะจงใครคนใดคนหนึ่ง และไม่ให้เป็นการถามตอบเพื่อเก็บคะแนน หรือทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียดโดยการคาดคั้นคำตอบ แต่ผู้สอนต้องรู้จักใช้คำถามเป็นตัวกระตุ้นและชี้แนะไปถึงหลักการที่ถูกต้องแทน นอกจากนี้ อาจมีการใช้สื่อต่างๆ มาประกอบ เช่น เทปการพูดในลักษณะต่างๆ จากระายการทางโทรทัศน์ จากการจัดงานหรือกิจกรรมต่างๆ ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย เพื่อให้นักศึกษาได้เห็นวิธีการพูดแตกต่างกันอย่างไร ถูกต้องเหมาะสมเพียงใด ซึ่งวิธีเหล่านี้จะทำให้ผู้เรียนสามารถคลายความวิตกกังวลของตนเองในการพูดหน้าชั้นได้ระดับหนึ่ง

ที่สำคัญผู้สอนต้องพยายามสร้างบรรยากาศภายในชั้นเรียนให้เกิดความเป็นกันเองอย่าง

ทั่วถึงหมายความว่า ผู้สอนต้องให้ความสำคัญกันเอง ลดช่องว่างระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน และระหว่างผู้เรียนด้วยกันเอง

สำหรับตัวผู้สอนนั้น ต้องวางตัวเป็นธรรมชาติ ยิ้มแย้มแจ่มใส พยายามหลีกเลี่ยงกิริยาอาการต่างๆ ที่ไม่เหมาะสม การพูดควรพูดให้ชัดเจนเพื่อเป็นแบบอย่าง นอกจากนี้ ควรยั้งในที่ที่ผู้เรียนมองเห็นได้อย่างชัดเจนตลอดเวลา เพื่อดึงดูดความสนใจ มีการเคลื่อนไหวอย่างพอสมควร มีการสบตากับผู้เรียนอย่างเป็นมิตร ทำให้บรรยากาศในห้องเรียนไม่เกิดความเครียด มีการแทรกเรื่องตลกบ้าง แต่เรื่องตลกนั้นต้องไม่กระทบกระเทือนกับผู้เรียนหรือทำให้ผู้เรียนเสียหาย อับอาย ที่สำคัญต้องพยายามสร้างกิจกรรมร่วมอย่างทั่วถึงกัน ไม่ว่านักศึกษาที่นั่งอยู่แถวหน้า หรือนั่งอยู่แถวหลัง

นอกจากนี้ ยังอาจสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียน ต้องใช้ความสามัคคีหรือร่วมกันเพื่อทำกิจกรรมท้าทายในการแก้ปัญหา ด้วยการตอบคำถามด้วยวาจา เพื่อให้นักศึกษาเคยชินการพูดโดยไม่รู้ตัว

วิธีการเรียนการสอนแบบนี้ ทำให้นักศึกษาเกิดความเคยชินกับการพูดในชั้นเรียน ทำให้ลดความวิตกกังวลหากจะต้องออกมาพูดหน้าชั้นเรียน

โดยปกติในภาคเรียนที่ 1 ของแต่ละปีการศึกษา วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA 106) ซึ่งเป็นวิชาบังคับในหมวดวิชาพื้นฐานของแต่ละคณะ จะถูกจัดเป็นวิชาของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ดังนั้น ในแต่ละกลุ่มส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษา

ชั้นปีที่ 1 ซึ่งอาจจะเป็นคณะเดียวกันทั้งหมด หรืออาจมีต่างคณะคละกันบ้างแล้วแต่กรณี ถ้าเป็นคณะที่รุ่นพี่จัดให้มีการประชุมเชียร์อย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาที่มาจากคณะเดียวกัน จะมีความคุ้นเคยกันระดับหนึ่ง ซึ่งจะทำให้ง่ายต่อการจัดกิจกรรมต่างๆ ในชั้นเรียน แต่ถ้าเป็นคณะที่รุ่นพี่ไม่สามารถสร้างความสัมพันธ์ให้รุ่นน้องได้ดีพอ แม้เป็นนักศึกษาคณะและสาขาเดียวกัน ก็อาจมีปัญหาในการรวมกลุ่มได้ ซึ่งจะมีปัญหาในการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนมากกว่า

ดังนั้น เพื่อเป็นการทดสอบสมมติฐานเบื้องต้นของผู้วิจัย ถึงปัจจัยที่เป็นปัญหาสร้างความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นของผู้เรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA 106) ผู้วิจัยจึงได้เก็บข้อมูลต่อเนื่องไปจนถึงภาคเรียนที่ 2 ของปีการศึกษา 2548 ซึ่งกลุ่มประชากรที่นำมาวิจัยบางกลุ่มยังคงเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ยังไม่ได้ลงทะเบียนเรียนภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA 106) ทำให้เงื่อนไขของกลุ่มผู้เรียนต่างจากกลุ่มแรก เพราะได้ผ่านการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยไปแล้ว 1 ภาคการศึกษา จึงทำให้ผู้เรียนบางคนมีความคุ้นเคยกันเองมาบ้าง และคุ้นเคยกับการเรียนในระดับมหาวิทยาลัยจากวิชาอื่นๆ มาแล้ว ทำให้พฤติกรรมและปฏิกิริยาของผู้เรียนอันเกิดจากวิธีการเรียนการสอนที่เคยใช้กับกลุ่มแรกเมื่อภาคเรียนที่ 1 ต่างกันบ้าง แต่ก็ได้ผลเป็นที่น่าพอใจตรงกันคือสามารถลดความวิตกกังวลของผู้เรียนได้ ทำให้เห็นความต่างของประสิทธิภาพในการพูดหน้าชั้นเรียนของผู้เรียนแต่ละคน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเก็บข้อมูลเปรียบเทียบจากผู้เรียนที่ลงทะเบียนเรียน วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA 106) ในภาคเรียนที่ 3 ปีการศึกษา 2548 อีกครั้ง เนื่องจากในภาคเรียนนี้จะมีนักศึกษาที่มาจากต่างคณะและต่างชั้นปี จึงมีความหลากหลายของผู้เรียนมากกว่ากลุ่มประชากรจากภาคเรียนที่ 1 และ 2 เป็นอย่างมาก และผลการวิจัยจากการสังเกตและสัมภาษณ์ กลุ่มประชากรนักศึกษาที่ออกมาตรงกันว่าบรรยากาศและวิธีการเรียนการสอน สามารถลดความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียนของผู้เรียนได้ในระดับหนึ่ง

ข้อเสนอสำหรับการวิจัย

ในการเรียนการสอนแต่ละวิชา หากผู้เรียนเข้าใจ ปัจจัยหลักในการทำให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวลและมีความเข้าใจ ตลอดจนเห็นความสำคัญของวิชาที่เรียน ก็จะทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจและประสบความสำเร็จในการเรียนแต่ละวิชา โดยอาจจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้เพื่อเพิ่มพูนทักษะการสอนและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของผู้สอนในแต่ละสาขาวิชาต่อไป

ในการเรียนการสอนแต่ละวิชา หากผู้สอนเข้าใจปัจจัยหลัก ที่จะทำให้ผู้เรียนลดความวิตกกังวลในการเรียน ก็อาจจะทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจและประสบความสำเร็จในการเรียนวิชานั้นๆ ได้

กิตติกรรมประกาศ

ดังนั้น หน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอน อาจจัดให้มีการอบรมเชิงปฏิบัติการเพิ่มพูนทักษะการสอนและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ของผู้สอนในแต่ละสาขาวิชา

นอกจากนี้ ผู้สอนอาจสร้างสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน(CAI) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตัวเอง ทั้งก่อนและหลังการเรียนในชั้นเรียน

การศึกษาวิจัยเรื่อง "การแก้ปัญหาความวิตกกังวลในการพูดหน้าชั้นเรียนของนักศึกษาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร (THA 106)" ครั้งนี้เป็นการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อมุ่งหวังพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ

ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจและกำลังใจตลอดจนข้อเสนอแนะอันเป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยจาก ดร.จิระศักดิ์ สารรัตน์ อาจารย์ภาควิชาประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต มาโดยตลอด จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณ ศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอนที่สนับสนุนงบประมาณในการวิจัย และขอขอบคุณนักศึกษาทุกคนที่ให้ความร่วมมือในการวิจัยครั้งนี้

ประโยชน์ใดๆ ที่เกิดจากวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชา ผู้มีพระคุณ ครูอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทความรู้แก่ผู้วิจัยทุกท่าน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ . (2542) . **วิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้**. กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กมล โพธิเย็น. (2547). **การเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ**. เอกสารประกอบคำบรรยาย โครงการ
การจัดกระบวนการเรียนรู้วิชาภาษาไทยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จิระศักดิ์ สารรัตน์. (2548). **เอกสารประกอบการฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน**.
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต
- มนสิข สิริสมบุญ. (2540). **เอกสารการฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียน**. คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- (2540). **คู่มือการฝึกอบรมการวิจัยปฏิบัติการ เอกสารประกอบการเรียน**.
มหาวิทยาลัยติคิน.
- (2540). **ชุดฝึกปฏิบัติการเหนือตำรา การทำวิจัยในชั้นเรียน**. คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ดิลก บุญเรืองรอด. (2545). **การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับอุดมศึกษา**. เอกสาร
ประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง การพัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามแนวปฏิรูปการศึกษา จัดโดยสมาคมสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนแห่งประเทศไทย ร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย.
- ทัศนา แหมมณี. **เทคนิควิธีสอนแบบต่าง ๆ**. เอกสารประกอบโครงการการจัดกระบวนการ
เรียนรู้วิชาภาษาไทยที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.
- (2545). **ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย .
- แน่น้อย บุญเนตร. (2547). **รายงานวิจัยเรื่อง "สภาพปัญหาและการพัฒนาผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการโฆษณา มหาวิทยาลัยรังสิต"**.
ศูนย์สนับสนุนและพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ปทีป เมธาคณาจุ. (2543). **การจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง**. ภาควิชา
อุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิเชฐ อนุกุล. (2545). **การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับอุดมศึกษา**. เอกสารประกอบการ
สัมมนาเชิงปฏิบัติการ จัดโดยสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย
ร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2545). **แนวคิดและตัวบ่งชี้ของการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ**. เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ จัดโดยสมาคมสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย.

- มาลี ไพรสน . (2545). การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับอุดมศึกษา. เอกสารประกอบการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง แนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้วิชาภาษาไทยระดับอุดมศึกษา จัดโดยสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย ร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย.
- วัฒนพร ระบุทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ: บริษัทแอลทีเพลส จำกัด.
- สุนทวิทย์ บุญสมบัติ. (2547). การสอนที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน. เอกสารประกอบการฝึกอบรม เรื่อง การสอนที่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน จัดโดยศูนย์พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.